

Rolnummer 2235
Arrest nr. 158/2001 van 11 december 2001

A R R E S T

In zake : het beroep tot vernietiging van artikel 41 van de bijzondere wet van 13 juli 2001 houdende overdracht van diverse bevoegdheden aan de gewesten en de gemeenschappen en van artikel 58 van de bijzondere wet van 13 juli 2001 tot herfinanciering van de gemeenschappen en uitbreiding van de fiscale bevoegdheden van de gewesten, ingesteld door G. Frisque.

Het Arbitragehof, beperkte kamer,

samengesteld uit voorzitter M. Melchior en de rechters-verslaggevers J.-P. Moerman en E. De Groot, bijgestaan door de griffier L. Potoms,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

*   *

I. *Onderwerp van het beroep*

Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 27 augustus 2001 ter post aangetekende brief en ter griffie is ingekomen op 28 augustus 2001, heeft G. Frisque, wonende te 1050 Brussel, Wérystraat 39, beroep tot vernietiging ingesteld van artikel 41 van de bijzondere wet van 13 juli 2001 houdende overdracht van diverse bevoegdheden aan de gewesten en de gemeenschappen en van artikel 58 van de bijzondere wet van 13 juli 2001 tot herfinanciering van de gemeenschappen en uitbreiding van de fiscale bevoegdheden van de gewesten (bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 3 augustus 2001).

II. *De rechtspleging*

Bij beschikking van 28 augustus 2001 heeft de voorzitter in functie de rechters van de zetel aangewezen overeenkomstig de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

Op 20 september 2001 hebben de rechters-verslaggevers J.-P. Moerman en E. De Groot, met toepassing van artikel 71, eerste lid, van de voormelde bijzondere wet, de voorzitter ervan in kennis gesteld dat zij ertoe zouden kunnen worden gebracht aan het Hof, zitting houdende in beperkte kamer, voor te stellen een arrest te wijzen waarbij wordt vastgesteld dat het Hof niet bevoegd is of waarbij het beroep tot vernietiging onontvankelijk wordt verklaard.

Overeenkomstig artikel 71, tweede lid, van de organieke wet is van de conclusies van de rechters-verslaggevers aan de verzoeker kennisgegeven bij op 25 september 2001 ter post aangetekende brief.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de artikelen 62 en volgende van de organieke wet, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

III. *In rechte*

1. De verzoekende partij vordert de vernietiging van artikel 41 van de bijzondere wet van 13 juli 2001 houdende overdracht van diverse bevoegdheden aan de gewesten en de gemeenschappen en van artikel 58 van de bijzondere wet van 13 juli 2001 tot herfinanciering van de gemeenschappen en uitbreiding van de fiscale bevoegdheden van de gewesten.

2. Artikel 41 van de bijzondere wet van 13 juli 2001 houdende overdracht van diverse bevoegdheden aan de gewesten en de gemeenschappen bepaalt :

« Deze wet treedt in werking op 1 januari 2002 behalve de artikelen 12, 13, 14, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 33, 34, 35, 36, 37 en 38 die in werking treden voor de volgende volledige hernieuwing van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad en, voor de kiesverrichtingen met

betrekking tot deze hernieuwing, de eerste dag van de tweede maand die voorafgaat aan de datum van de verkiezing. »

Artikel 58 van de bijzondere wet van 13 juli 2001 tot herfinanciering van de gemeenschappen en uitbreiding van de fiscale bevoegdheden van de gewesten bepaalt :

« Deze wet treedt in werking op 1 januari 2002 met uitzondering van de artikelen 19, 49, 50 en 56 die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2001. »

Wat het onderwerp van het beroep betreft

3. Artikel 6 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof bepaalt :

« Het verzoekschrift [...] vermeldt het onderwerp van het beroep en bevat een uiteenzetting van de feiten en middelen. »

Om te voldoen aan de vereisten van dat artikel, moeten de middelen van het verzoekschrift te kennen geven welke van de regels waarvan het Hof de naleving waarborgt, zouden geschonden zijn, alsook welke de bepalingen zijn die deze regels zouden schenden, en uiteenzetten in welk opzicht die regels door de bedoelde bepalingen zouden zijn geschonden.

Die vereisten worden verantwoord, enerzijds, door de verplichting voor het Hof om dadelijk na de ontvangst van het beroep te onderzoeken of het niet klaarblijkelijk niet-ontvankelijk of klaarblijkelijk ongegrond is ofwel of het Hof niet klaarblijkelijk onbevoegd is om er kennis van te nemen, en, anderzijds, door de verplichting voor de partijen die op de argumenten van de verzoekers wensen te antwoorden, om dit te doen bij een enkele memorie en binnen de op straffe van niet-ontvankelijkheid vastgestelde termijnen.

4. Te dezen voert de verzoeker als enig middel de schending aan, door de twee bestreden wetten, van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet doordat die wetten hun inwerkingtreding niet expliciet doen afhangen van de ondertekening en de bekrachtiging van het kaderverdrag van de Raad van Europa inzake de bescherming van nationale minderheden, terwijl de ondertekening en de bekrachtiging van dat verdrag deel uitmaken van het politieke akkoord dat bereikt werd vóór de goedkeuring, door Kamer en Senaat, van die twee bijzondere wetten en terwijl, door de ondertekening van dat verdrag op 31 juli 2001, het bestaan wordt erkend

van schendingen van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet in het nadeel van bepaalde personen die tot een nationale minderheid behoren.

5. Door de vernietiging te vorderen van de inwerkingtreedingsbepalingen van de twee bestreden wetten, vraagt de verzoekende partij eigenlijk dat het Hof zou afkeuren dat de wetgever geen bepaling heeft aangenomen die de inwerkingtreding van die twee wetten afhankelijk maakt van de ondertekening en de bekrachtiging van het kaderverdrag van de Raad van Europa inzake de bescherming van nationale minderheden.

6. Hieruit volgt dat het beroep niet gericht is tegen een van de normen waarvan het Hof krachtens artikel 1, eerste lid, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 kennis vermag te nemen.

7. Het beroep behoort klaarblijkelijk niet tot de bevoegdheid van het Hof.

Om die redenen,

het Hof, beperkte kamer,

met eenparigheid van stemmen uitspraak doende,

verwerpt het beroep.

Aldus uitgesproken in het Frans, het Nederlands en het Duits, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 11 december 2001.

De griffier,

De voorzitter,

L. Potoms

M. Melchior